

Un altre any, som aquí, per celebrar l'Eucaristia, **agraïnt** i recordant la figura del nostre beat Francesc Castelló.

- Dic **agraïnt**, perquè la santedat, els sants, són un do de Déu.
- Un do per a ells: només per gràcia van poder arribar a la santedat.
- Un do per a nosaltres, per a l'Església: són el tresor de l'Església, el patrimoni de l'Església.

Agraïm, doncs, aquest tresor. Per això estem aquí.

Agrair i **recordar** la figura de Francesc. Perquè el record ens animarà a seguir el camí que ell va fer, ajudat de la gràcia de Deu.

No recordaré la vida, els detalls –tots en sabeu prou-. Només uns trets que poden ser exemplars per a tots nosaltres.

Primer tret. En la vida de cada sant hi ha hagut **alguna persona que ha estat decisiva**. En molts ha estat la seva mare. Recordem santa Mònica, mare de sant Agustí. Mamà Margarita, la mare de don Bosco. La família Martin, pares de Teresina de l'Infant Jesús. I no vull deixar de mencionar la més important: Maria, mare de Jesús. En la vida de Francesc, Teresa, la mare, tingué importància cabdal. Sense la seva entrega, segurament no veneraríem avui Francesc.

És una crida a les mares. Déu us ha donat una missió i una capacitat meravellosa: educar en la virtut als vostres fills. Valoreu aquesta missió; i sigueu conscients de la capacitat que Déu ha posat en vosaltres per complir-la. Joan Pau II parlava de la dona com a “educadora de la humanitat”. Si avui hi ha moltes persones d'arreu del món que valoren Francesc Castelló, sense adonar-se'n estan valorant Teresa Aleu, la mare.

Segon tret. L'alegria és tret característic dels sants. També de Francesc. No pot ser d'una altra manera. Qui va conreant en la vida la seva unió amb Déu va tenint en el cor una pau molt gran. Pau que és font de la seva alegria constant. Pau i alegria que s'encomanen: a la família, als amics, als “enemics”.

Una pau i una alegria que no són d'un dia, sinó constants; que no són fruit d'una vida fàcil, lleugera, inconscient, distreta; tot al contrari: pau i alegria que poden coexistir amb dificultats de tot tipus, econòmiques, de salut, incomprensions, persecucions, etc... Més encara: de vegades aquestes dificultats, que semblaria que posen en perill la pau i l'alegria, són el detonant per a que es manifestin amb tot l'esclat. Una alegria indescriptible transpira Francesc davant la més gran dificultat, condemnat a mort: *“Una alegria interna, intensa, forta, m'envaeix tot. Tot estic envoltat d'idees alegres, com un pressentiment de la glòria”*. Tots coneixeu aquests ratlles de la carta a la seva promesa, Mariona, i semblants en la carta a les seves germanes.

Germans i germanes. Deixeu que la pau i l'alegria niïn en el vostre cor. Però sapiguem quina és la font: la unió amb Jesús, amb la seva Persona, amb la seva voluntat.

Tercer tret. Rebutjar la mitjania, la rutina, l'anar tirant. No. **Sempre amunt.** Sempre més.

La mitjania, la rutina, destrueix la persona, destrueix l'Església. És font d'insatisfacció i d'infecunditat.

En canvi, la **generositat** és camí de satisfacció i fecunditat. Generositat en tot: en l'estudi, en el treball, en el servei, en l'acceptació dels fills, en el perdó...

En realitat, la generositat és l'estil de Déu, l'estil de Jesús. Mai va fer les coses a mitges. Mai va dir prou a la seva entrega, al seu perdó.

Cal que els cristians, deixebles de Jesús, l'imitem en aquesta generositat: sempre amunt, sempre més. Això no és signe d'èxits, de realitats que aconseguim, que són sempre molt minvades, per naturalesa. Vol dir generositat de cor: no tenir el cor partit: *“ara sí, ara no; ja n'hi ha prou”*. Aquest no pot ser el nostre llenguatge. No va ser mai el llenguatge de Jesús: Recordeu aquell vers en castellà, posat en boca de Jesús: *“Corazones partidos yo no los quiero/ que cuando doy el mío, lo doy entero”*.

Així ho va entendre i ho va viure Francesc: en els seus estudis, en el seu treball, en el seu servei, en el seu perdó.

Tant de bo que nosaltres ho entenguem i ho vivim: sempre amunt, “amunt, germans”. Déu ens crida i va sempre al nostre costat. Fem-nos-en conscients i caminarem amb joia, viurem amb generositat la nostra vida cristiana. Que així sigui.